

Psalmul 107

„Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!”

Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit El din mâna vrăjmașului și pe care i-a strâns din toate țările: de la răsărit și de la apus, de la mieznoapte și de la mare.

Ei pribeceau prin pustie, umblau pe căi neumblate și nu găseau nicio cetate unde să poată locui. Sufereau de foame și de sete; le tânjea sufletul în ei. Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor; i-a călăuzit pe drumul cel drept, ca să ajungă într-o cetate de locuit. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! Căci El a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunătăți sufletul flămând.

Cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții trăiau lepați în ticăloșie și în fiare, pentru că se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Preaînalt.

El le-a smerit inima prin suferință: au căzut, și nimeni nu i-a ajutat. Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor. I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt leșăturile. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! Căci El a sfărâmat porți de aramă și a rupt zăvoare de fier.

Nebunii, prin purtarea lor vinovată și prin nelepivirile lor, ajunseseră nenorociți.

Sufletul lor se dezgustase de orice hrană și erau lângă porțile morții. Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor; a trimis Cuvântul Său și i-a tămăduit, și i-a scăpat de proapă. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! Să-I aducă jertfe de mulțumiri și să vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie.

Cei ce se poporâseră pe mare în corăbii și făceau neput pe apele cele mari, aceia au văzut lucrările Domnului și minunile Lui în mijlocul adâncului. El a zis și a pus să sufle furtuna, care a ridicat valurile mării. Se suiau spre ceruri, se poporau în adânc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei. Apucați de ameteală, se clătinau ca un om beat și zadarnică le era toată iscusința. Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor. A oprit furtuna, a adus liniștea și valurile s-au potolit. Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit și Domnul i-a dus în limanul dorit. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! Să-L înalțe în adunarea poporului și să-L laude în adunarea bătrânilor!

El preface râurile în pustiu și izvoarele de apă în pământ uscat, țara roditoare în țară sărată, din pricina răutății locuitorilor ei. Tot El preface pustiu în iaz și pământul uscat în izvoare de ape. Așază acolo pe cei flămânzi, și ei întemeiază o cetate ca să locuiască în ea; însămânțează oțoare, sădesc vii și le culeg roadele. El îi binecuvântează, și se înmulțesc nespuse și nu le împuținează vitele. Dacă sunt împuținați și apăsați prin asuprire, nenorocire și suferință, El varsă disprețul peste cei mari și-i face să pribească prin pustiri fără drum, dar ridică pe cel lipsit, izbăvește pe cel nevoiaș și înmulțește familiile ca pe niște turme. „Oamenii fără prihană văd lucrul acesta și se bucură, și orice nelepivire își închide gura!”

Cine este înțelept să ia seama la aceste lucruri și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.

